

højere Betaling for Fødsels- og Daabsattester end hidtil, og foreslaar derfor, at Forordningen af 7. November 1827 fremdeles forbliver i Kraft.

Som allerede nævnt i det foregaaende, vil det ikke kunne ventes, at de hidtil til Folkekirken henlagte Midler, suppleret med de Tilskud, som Udvalget mener at turde foreslaa, at der ogsaa fremdeles ydes fra Statskassen, vil være tilstrækkelige til Dækning af samtlige de Udgifter, som nærværende Lov vil medføre. Det yderligere Supplement, som vil kræves, har Udvalget ment at burde foreslaa tilvejebragt gennem en almindelig Skat paa Folkekirkens Medlemmer Landet over. Samtlige Udgifter vil da formentlig blive fordelt paa den rette Maade, idet de fra gammel Tid til Folkekirken henlagte Midler vil blive supplerede med en Understøttelse fra Statskassen, der navnlig dækker de ekstraordinære Udgifter, som de nuværende Tidens ekstraordinære Forhold medfører, og de fra gammel Tid paa Folkekirkens Medlemmer hvilende personlige Ydelser (Højtidsoffer samt Offer og Akcidenser), omsatte i en Menigheds ligning som mere svarende til Nutidens Fordringer end de tidligere Enkeltmandsydelser ved kirkelige Lejligheder, og supplerede med en yderligere personlig Ligning paa samtlige Menigheder under et.

De personlige Ligninger har hele Udvalget været enigt i at foreslaa foretagne paa de kommunale Skatteligningers Grundlag, hvorimod Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal i Spørgsmaalet om, hvem der bør foretage Ligningen og foranstalte de lignede Beløb opkrævede.

Flertallet (*Christensen, Koch, Kofoed, Mogensen, Moltesen og Vald. Olsen*) mener, at Tidspunktet nu, da Menighederne har deres egne Repræsentanter i Menighedsraadene, er kommet til paa dette Omraade at foretage en Adskillelse mellem det kommunale og det kirkelige, og at Adskillelsen kun vil kunne ske og kun vil kunne gaa ind i Folks Bevidsthed som virkelig sket, naar Kommunalbestyrelserne fritages for at lægge de kirkelige Ligninger og for at opkræve de kirkelige Afgifter. Flertallet mener derhos, at en saadan Foranstaltning ogsaa vil være i Menighedsraadenes egen Interesse, idet de herigennem vil faa et Arbejde i Kirkens Tjeneste, der vil kunne bidrage til at give deres Stilling større Betydning.

Mindretallet (*Damkier, Graae, Herschend, Holbøll og Oluaf Jensen*) er i Princippet enigt med Flertallet i, at en Adskillelse imellem det kommunale og det kirkelige vil have sin Betydning, men det kan ikke anse Tidspunktet for at være belejligt til at gøre en Begyndelse hermed just ved denne Lov. Mindretallet kan nemlig ikke se bort fra, at der, selv om Foranstaltningen gennemføres her, fremdeles vil være kirkelige Ligninger, der i Henhold til gældende Love vil være at lægge og at opkræve af Kommunalbestyrelserne — Ligninger til Kirkens Opvarmning og Ligninger til Dækning af selvejende Kirkers Underskud — og man frygter for, at en saadan Dobbeltligning og Dobbeltopkrævning mere vil forvirre end klare Begreberne. Det er desuden ikke helt klart og bør i hvert Fald gøres til Genstand for nærmere Overvejelse, om Reglerne for Ligning af de kommunale personlige Skatter helt og uforandret bør overføres paa den kirkelige Ligning, naar denne skal udskilles som en selvstændig Ligning ved de kirkelige Myndigheders egen Foranstaltning, og det bør i hvert Fald overvejes, om der ved en saadan Ordning ikke bør tillægges Menighedsraadene en vis Myndighed til at ansætte de afgiftspligtige Skatteindtægter efter visse Regler; kun herved forekommer det Mindretallet, at Menighedsraadenes Medvirken paa dette Omraade faar nogen virkelig Betydning, hvad den blotte Udregning af Afgifternes Størrelse og Ordningen af Opkrævningen af dem ikke vil have. Mindretallet mener derfor, at hele dette Spørgsmaal bør udskydes til Afgørelse ved senere Lovgivning.

I Henhold til foranstaaende foreslaar Mindretallet følgende Ændringer i Forslagets § 38: